

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՍՈՒՐԵ

ԱՍՏՈՒԱԾԱԿԱՆԱՑ

ՀՐԱՋԱԳՈՐԾ ՄԻՏԱՎԵՐ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Բ.

ՎԵՆԵՏԻԿ

ՍՈՒՐԵ ՂԱԶՎՐՈՒ ՎԱԽՈՅ

1838

h & 261

ՄԱՐԻԱՄ ԿՈՅ
ՈՐ ԱՆԱԲԱՏ ՑՂԱՑԱՐ,

ԲԱՐԵԽՈՍԵԱ
ՎԱՍՆ ՁՊ ԱՏԻՒՆԵԼՈՅԱ Ի ՔԵԶ.

ՍՈՒՐԵ

ԱՍՏՈՒԱԺԱՆԱՅ

ՀՐԱՏԱԳՈՐԾ ՄԻՏԱԼԻՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆՔ

—

ԱՍՏՈՒՅՈՅ անհուն ողորմու
թեան միջնորդը ամմէն ատեն
սուրբ Աստուածածինն եղած
է .և ինքը ամմէն անդամ որ նոր
քարեխօսութիւն մը ըրեր է Առ
տուծոյ հաւատացելոց համար
նէ՝ նոր կերպով մըն ալ իր սի-
րելի ծառաներուն յայտներ է
իր միջնորդութիւնը, որ ամ-
մէնքն ալ ճանչնան Աստուծոյ
ողորմութիւնը, և իր սկաշտակա-
նութեանը բոլոր որտանց ա-

սլաւինին : Մեր ատեններն ալ
որ քոլերա ըսւած մահաբեր
հիւանդութիւնը բոլոր Եւրո
պա պտղաելով սոսկալի ջարդ
տուաւ , սուրբ Աստուածածին
յայտնի ըրտւ իր զօրաւոր բա
րեխօսութիւնը մէկ հրաշագործ
միտալով մը՝ վրբան իր անարատ
յլութեան պատկերը տպած ,
որ անով մենք ալ իր անարա
տութեանը հետեւելով մեղքէ
ետ կենանք , գիտնալով որ Աս
տուծոյ բարկութեան մէկհա
տիկ պատճառը մեր մեղքն է :

Փարէղ քաղքին մէջ յամի
տեառն 1830 հիւանդներուծա
ռայող կրօնաւոր կուսանքնե
րէն մէկը որ դեռ նորմնծայու
թեան մէջնէ եղեր՝ ջերմեւանդ
սլատով ազօթք ըրած ատենիր՝
աչքին կերենայսիրուն Աստուա
ծածնայ անարատ յլութեան
սլատկեցք մը՝ ոտքի վրբայ կե
ցած , ու թևերը դէստ ի վար .

Ճեռւըներէն ալ պքանչելի սկայ-
ծառ լոյս մը ցաթած : Եղբոր
կոյսը զմայլած աս տեսիլքին վր-
բայ կընայէր, ասանկ ձայն եկաւ
իրէն . «Աս լոյսը նշան է ան շը-
նորհքներուն՝ որսուրբ Աստուա-
ծածին իր բարեխօսութեամբը
մարդկանց համար կաւնէ Աս-
տուծմէ» : Մէջմալնայեցաւ որ
ան սկատկերքին բոլորակքը ոսկի
գրով ասանկ աղօթք մը դը-
րած էր . Մարիամ կոյս, «Ո անտ-
ըստ յղաղաւ, բարեխօսուա վասն ա-
պահինելոցս ՚ի ժէ՞ւ :

Գիշ մը ատենէն էտե սկատ-
կերքին մէկալ երեսը ասդին
կըդառնայ . կոյսը կըտեսնայ
որ անոր վրբան ալ Մ, այս-
ինքն Մ գիրը կայ (որ Մարիամ
անունին առջի գիրն է) . անոր
վրբան սղողիկ խաչ մը, տակին
ալ երկու սիրտ, այսինքն սիրտ
Յիսուսի և Մարիամու : Աս ինչ
պիտորըլլայըսելովերքորշուա-

բեր էր կոյսը, մէկ ասանկ ձայն
մըն ալ կըլսէ . «Մէկ միտալ մը
ապել տալու է աս պատկերքին
նման . ով որ անոր վըրայ նե-
րողութիւն դնել տայ ու իր վը-
րայ պահէ , ու վըրայի կարճ ա-
ղօթքը սրաանց ըսէ նէ , սուրբ
Աստուածածնայ մասնաւոր
պաշտպանութիւնը կըհամնի ա-
նոր» :

Տեսիլքը կանցնի , էտեի օրը
կերթայ բարեպաշտ կոյսը աս
բանս տեղնիտեղը կըհասկըցընէ
իր հոգեոր հօրը . ան ալ փուճ
երեակայութեան տեղ դնե-
լով հարկաւոր խրատը կուտայ
կուսին , թէ սուրբ Աստուա-
ծածնայ ճշմարիտ ջերմեռան-
գութիւն անով կըլսայ՝ որ
մարդ ջանայ կըրցածին չափ ի-
րեն առաքինութիւններուն հե-
տելիլ . ասով իր պաշտպանու-
թիւնն ալ մեր վըրայէն անպա-
կաս կըլսայ : Բարեսիրտ կոյսն

ալառանց տարակուսելու մտիկ
կընէ կըկենայ, ու մէյմընալ չի
մոմտար ան տեսիլքին վրայ:

Ա եց Եօթը ամսէն էաև նո-
րէն կըտեմնայ նոյն տեսիլքը
նոյն կերպով, ուտոի նորէն կեր-
թայ կիմացընէ հոգեոր հօրը.
իսկ անիկայ առջի անդամուն
պէս կըխրատէ զինքը ու կար-
ձըկէ:

Անոր վրայ վեց ամիս ալ
կանցնի, նոյն տեսիլքը նորէն
կըտեմնայ կոյսը, կերթայ նո-
րէն կըպատմէ խոստովանահօ-
րը: Անատենը քահանան ա-
ռանցնշանմըցըընէլու կըսկսի
մոմտալ որ չըլայ թէ ինքը
անհոգ երենայ կամ անալա-
տուութիւն մը ըրած երենայ
սուրբ Աստուածածնայ, որ գու-
ցէ կուղէ ասով ցըցընէլ թէ ըս-
տուգապէս և ամմէն ատեն ին-
քը մեղաւորաց ապաւէնն է:
Այսու ամենայնիւ իրեն աւելի

կերմնար թէ կրնայ աղ ջեկը ե-
րեւակայութեամբ մը խաբուվիլ.
ուստի բանի տեղ չի դրաւ:

Միայն թէ մէկ քանի շաբ-
թէն Փարիզու արքեպիսկոպո-
սին հետ տեսնըւելու գացած
ըլլալով ուրիշ խօսքերէն ետքը
կրպատմէ իրեն աս զարմանալի
տեսիլքը: Եպիսկոպոսը երբոր
ամմէն բանին կըտեղեկանայնէ՝
ես մէկ անպատշաճբան մը չեմ
տեսնար, կըսէ, որ ատանկ մի-
տալ մը կոխւի տեսիլքին մէջ
երևցածիննման. և չէ թէ միայն
սուրբ կրօնքին դէմ չելլար, հա-
պա շատ վայելուչ բան ալ է որ
նոր ջերմեռանդութիւն մը ըւ-
լայ սուրբ Աստուածածնայ պա-
տուոյն համար. թէ որ կոխել
տաս նէ, կըսէ, էն առաջ ա-
տանկ միտալ մը ես կըփափա-
քիմ ունենալու: Ասկէց սիրա-
կառնէ քահանան ու էտեէ կըլ-
լայ որ աս միտալը կոխել տայ:

Առաքինի կըսը երբոր կըլսէ
Եր խոստվանահօրը վերջի կամ
քը նէ, կըլսկսի մտմտալ թէ ար
դեօք ինչպէս որ սպառկերքին
մէկ կողմը աղօթք կար գրած,
մէկալ դին ալ աղօթք մը դնե
լու է թէ չէ : Անառեն նորէն
ձայն կըլսէ թէ ան կողմին վը¹
րայ աղօթքի տեղ բաւական են
Յիսուսի ու Մարիամու սուրբ
սրտերը . և աս բանս ալ կեր
թայ իմոց կուտայ խոստվա
նահօրը :

Վերջապէս յամի տեառն 1832
տեսիլքին նման միտալը կոխւիլ
սկսաւ Փարիզու մէջ, և ան օրի
նակին նմանը կոխւեցաւ ուրիշ
տեղեր ալ : Առջի կոխւած մի
տալներէն առջի առնողները
նոյն հիւանդանոցին կուսանքը
եղան, որ իրենց ձեռքը եղած
հիւանդներուն մէյմէկ հատ տը
ւին . ետքը շուտո մը ջերմեռան
դութիւնը տարածւեցաւ բոլոր

քաղքին մէջ, ու դուրս տեղ-
ւանք ալ:

Որովհետեւ անառեն քովերա
հիւանդութիւնը նորէն ընկած
էր Փարէզ քաղաքը, նոյն հի-
ւանդանոցին մէջ մէկ պղտիկ աղ-
ջիկ մըն ալ բռնըւեցաւ ու մեր-
նելու վրայ էր: Կուսանաց մայ-
րապետը աս խմացածին սլէս՝
‘Նայեցէք, չըլլայ թէ ան խեղ-
ձին ձիտը դեռ միտալը չէ կախ-
ւած ըստաւ: Տեսան որ անանկ
է, մէկէն ’ի մէկ կախել տրւաւ
անոր վիզը, ան ալ սիրովըն-
դունեցաւ. մէյմալնայիս որ քա-
նի մը վայրկեան անցաւ չանցաւ,
հիւանդը մեռնելէն խալըսեցաւ
ու բռնըրովին առողջացաւ:

‘Նոյն օրերը տեսիլք տեսնող
կուսին խոստվանահայրը ու-
րիշ մօտիկ քաղքէ մը թուղթ
առաւ թէ միտալին հրաշքովը
քովերայէն բռնըւած մէկ ու-
րիշ հիւանդ մըն ալ առողջա-

յեր է : Անկեց ետքը ասդիեն
անդիենասաննկ խապարներշատ
լրսուեցան :

Տղուն մէկը հինկ տարեկան
եղեր է՝ ոտք չէ ելած եղեր .
շատ կերպ գեղ կընեն երևելի
բժիշկներ , ճարը չեն դանար
ոտք հանելու : Խեղձ տղուն
մայրը կըտեսնայ որ մարդկային
հնարք չիբանիր , սբտանց սուրբ
Աստուածածնայ կապաւինի ,
հրաշագործ միտալին մէկը ար-
դուն վլոց կըկախէ , ու կըսկսի
իննօրեայջերմեռանդութիւնը
նել : Առջի օրը սկսածին պէս՝
տղան ոտք կելլայ կըսկսի հա-
մարձակ քալել :

Ասանկ հրաշքներով որ ան-
դադար ասդին անդին կըլլային ,
ամմէնուն ջերմեռանդութիւնը
վառուեցաւ . ամմէնքն ալ սկը-
սան ան միտալը վնտուել . հր-
աշքներն ալ երթալով շատ-
ցան : Մինծ հրաշքը ան է որ

շատ անզեղջ մեղաւորներ մե-
ղայի եկան, անխռսառվանանկք
մարդիկ խոսառվանահօրներուն
տոքը վազեցին, և իրենց դար-
ձուլը ուրիշներուն ալ բարի օ-
րինակ եղան :

Աս ջերմեռանդութիւնը չէ
թէ միայն Փարփղէն դուրս բո-
լոր Գրանսա տարածուեցաւ,
հասպա ուրիշ հեռու տեղուանկք
ալ. ինչպէս Զուիցերի, Սովա-
նիա, Խտալիա, Ինկիլթէռուա,
ինչուան Ստամբոլ, Կնկիւրիւ,
և բոլոր արևելք, մինչև Զինու-
մաչին ալ. ուստի ասդին անդին
կոխուած ու սփորդուած միտալ-
ներուն համրանկքը միլիոններ ե-
ղաւ :

Միտալին առջի պատմութիւնը
և առջի հրաշքները նոյն տե-
սիլքը տեսնող կուօին խոստո-
վանահայրը գրեց՝ առանց իր ա-
նունը տալու. Ետքը ուրիշներն
ալ նոյն պատմութիւնը դրեցին

Էտեւէ Էտեւ Եղած Հրաշքներովը,
ու շատ տեղ շատ անդամ տալեւ
ցին այլևայլ լեզուով։

Մենծ հրաշքներուն մէկն ալ
աս է որ յամի տեառն 1833
չնչահաւատ զինուորին մէկը իր
հիւանդութեանը համար հիւ-
անդանոցը դրին։ Հոն անդա-
դար հայհոյութիւններ կըներ
Աստուծոյ դէմ, Եկեղեցնայ
դէմ, քահանայից դէմ, ու իրեն
ծառայովներուն դէմ։ Ասոնք
ամմէն Ճարր ըրին որ ասոր բե-
րանը բունել տան, Ճար չեղաւ。
Ետքը մէկը ասոր անկողնին քո-
վը՝ առանց իր խմանալուն՝ հրա-
շագործ միտալ մը կախեց, ու
բոլոր սրտանց յանձնեց զինքը
սուրբ Աստուածածնոյ որ դարձ
տայ աս անդարձ մեղաւորին,
որ բոլոր հիւանդներն ալ կը-
դայթակեցների իրհայհոյանք-
ներով։ իր ընկերներուն ալ ա-
ղօթք յանձնեց անոր համար։

Վըրան քիչ մը անցաւ , աս հե-
ւանդին սկզբ կակղցաւ . ան
միտալին չէ թէ միայն դէմ չի-
կեցաւ , հապա սկսաւ անդա-
դար վըրան նայիլ ու ըսել . Ա-
սիկայ միտալ չէ , վառած ճրագ-
մըն է : Կամաց կամաց բոլորո-
վին փոխւեցաւ , խոստովանեք
ըրալ ուղեց , սրբութիւն ու-
ղեց , վերջին օծում առաւ .
անանկ ճշմարիտ դարձի եկաւ
որ առաջուց իր վըրայ դոյ-
թակղողները բոլոր շինւեցան ,
փառք տրւին Աստուծոյ և սուրբ
Աստուածածնայ . և այսպէս եր-
ջանիկ մահուամբ վախճանեցաւ
զինուորը նոյն տարին :

Ուրիշ հիւանդ մը կարորտա-
րիէն աւելի թեկի ցաւ ուներ .
բժիշկները յուսահատեցան ա-
սոր կենացը վըրայ . Թեր կըտ-
րենք ալ նէ՝ չապրիր կըսէին :
Ասոր Աստուածածնայ հրաշա-
գործ միտալներին մէկը տրւին .

բոլոր սրաանց անոր ապաւի
նած՝ իննօրեայ աղօթքը կընէր .
Այսաւ տեսնաս որ աղօթքին
ութերորդ օրը Երբոր խոստո
վանանք կըլլար որ սրբութիւն
աւնէ , յանկարծ բոլորովին ա-
ռողջացաւ յամի 1834 :

Ասոնց նման անըաւ հրաշք
ներ Եղան աս տարիներս ամմէն
տեղ: Ինչպէս նոյն տարին Ըս-
տամնզօլ համբ կնկան մը դլսուն
վրայ դրեր Ես աս միտալը , մէ-
կէնիմէկ լեզուն բացւեր է :
Դարձեալ հոն՝ ութը տարին
ի վեր անդամալոյծ պառկած
հիւանդը աս միտալն հրաշքո-
վը յանկարծ բոլնացեր է : Նը
ման հրաշք մը նաև չնկիւրիւ-
եղեր է յամի տեառն 1835 :

Կոյն սարին Ստամնզօլ մէկ
կին մը տամեայէն զարնըւեր էր .
ասոր որդին բարեպաշտ տղայ
մը ըլլալով շուտ մը իր վզէն կը-
հանէ աս հրաշագործ միտալ՝

մօրը վիզը կանցընէ ,ու ինքը կը-
վազէ բժիշկ ու քահանայ բժ-
րելու : Մէյմընալ բժիշկը ու
քահանան տուն կըհասնին կը-
տեսնան որ կինը ողջ առողջ
նատեր է : Երիկունը տղան իր
միտալը կուզէ մօրմէն կառնէ .
բայց մէկէն 'ի մէկ տամլան նո-
րէն կիջնայ կնկանը վըրայ . ան-
ատենը նորէն միտալը կըկա-
խէն անոր վիզը , ալ չեն հա-
ներ . հիւանդութիւնն ալ մէյ-
մընալ անոր չի մօտենար :

Աս տարւանս սկիզբը եօթա-
նասուներկու տարեկան հո-
ռոմ մը կար Վէնետիկ որ հի-
ւանդութեանը համար Վէնե-
տիկու հիւանդ հոգացող կրօ-
նաւորներուն վանքը դրւեր էր :
Ասոր քանի մը անգամ անու-
շութեամբ յորդորանք կընեն
կրօնաւորներն որ ճշմարտու-
թիւնը ճանէնայ՝ ուղղափառը-
լայ . բայց անիկայ ըոլորովին

կլումերժէ , ես ինչ դաւանանքի
 մէջ որ ծներ եմ ու այսչափ
 տարի ասլրեր եմ՝ անոր մէջը
 կուղեւմ մեռնիլ ըսելով : Աղեկ
 որ աս Ճշմարտութեանը կըհա-
 մողւի , թէ ինչպէս որ Վասոսւած
 մէկ է՝ Ճշմարտութիւնն ալ մէկ
 է . ուստի պէտք է որ կամ հու-
 մի հաւատքը Ճշմարիտ ըլլայ ,
 կամ ուղղափառութիւնը . բայց
 թէ ո՞րն է Ճշմարիտը՝ կըսկը-
 սի տարակուսիլ : Անատենը ի-
 րեն ծառայող կըօնաւորը կըսէ
 թէ ուրեմն ասոր որոշմունքը
 սուրբ Վասոսւածածնայ յանձնէ:
 Յանձ կառնէ հիւանդը , կըխոս-
 տանայ որ սրտանց ըստ ինդրէ
 սուրբ Վասոսւածածնէն , և աս
 հրաշագործ միտալներէն մէկը
 կառնէ սիրով վիզը կըկախէ:
 Մէյմալ երկորդ առաւօտը կը-
 կանչէ զկրօնաւորը , ես ուղա-
 փառ կըլլամկըսէ , և կըհաւ-
 տամ բոլոր սրտանց՝ որ սրբա-

լան սկասվը Քրիստոսի տեառն
 մերոյ փոխանորդն է, և սուրբ
 Եկեղեցւոյ մէկհատիկ երեւլի
 գլուխն է : Կրօնաւորները աս
 անկեղծ դաւանանքին վըրայ
 թէպէտ կուրախանան, բայց մէ^շ
 կէն չէն հաւտար . անոր հա
 մար շատ կըհարցընեն կըքննեն
 միտքը , և աս ալ կիմացընեն ի-
 րեն որ ամենեմին իրենցմէ կամ
 ուրիշ ուղղափառներէն մարմ-
 նաւոր շահի մը աչք պիտի չու-
 նենայ : Անիկայ չէ թէ միայն
 մաքին վըրայ հաստատ կըկենայ,
 հապա իր զաւկըներն ալ երկու
 իրեք օրէն ետև զինքը տեսնա-
 լու կուդան նէ՝ անոնց ալ կի-
 մացընէ իր միտքը և կըորդորէ
 որ իրենք ալ դառնան : Անկէց
 ետքը օրէ օր ջերմեռանդու-
 թիւնը աւելցընելունոյն վան-
 քին մէջ կըխոստովանի կըհա-
 զորդւի , վերջին օծումը կառ-
 նէ, և աս տարի(1838) յունվարի

տասնըհինկին ուրախ զուարթ
ու գոհ սրառով կրվախճանի սըր
բութեամբ ու նախանձելի մա-
հուամբ : Քանի մը օրէն ետքն
ալ իր եօթը հասուն զաւկընե-
րը՝ հինկ աղջիկ և երկու մանչ
կընդունին ուզգափառութիր,
աւելի յանձն առնելով որ ի-
րէնց ազգին աչքէն լինան , և ի-
րէնց ձեռքին աշխատանքովը
ապրին , քան թէ սուրբ եկե-
ղեցիէն դուրս մնալով իրէնց
հոգւոյն փրկութիւնը կորսը-
ցընեն :

Ասանկ և ասոնցմէ մեծամեծ
հրաշքները բոլոր գրելու ը-
լայինք նէ՝ մենծ գիղք մը շինել
պէտք կրլար , ինչպէս որ շատը
շիներ են : Բայց մենք կը ուսանիք
որ սուրբ Աստուածածնայ բա-
րեխօսութեան ուժը ճանցող
ջերմեռանդներուն սիրտը աւե-
լի բորբոքելու համար այսչափա-
ալ բաւական կրլայ : Կը մնայ

որ ինչպէս որ պէտք է նէ միա
միտ հաւատքով ապաւինինք ի-
րեն գլութեանը, և որդիական
համարձակութեամբ իր առջևը
դնենք մեր ամմէն կարօտու-
թիւնը, մանաւանդ մեր հոգեւոր
կարօտութիւնները և հիւան-
դութիւնները. և թէ որ մարմ-
նաւոր հիւանդութենէ կամ
փորձանքէ ալ խալսմիլ ուզենք
նէ, բուն վախճաննիս Աստու-
ծոյ փառքը և սուրբ Աստուա-
ծածնայ սպատիւը ըլլայ:

Ա Ղ Օ Թ Ի Ք

Ա Պ Ա Ր Բ Ա Կ Ա Պ Ա Խ Ա Ճ Ա Խ Ա Խ
Ք Ե Ր Ջ Ե Ա Ա Ն Դ Հ Ա Ս Ա Մ Ա Լ Ա Վ
Կ Ա Խ Ա Ր :

Ս Ո Ւ Ր Բ Ա Ս Ո Ո ւ Ա Ճ Ա Ճ Ա Խ , մ ա յ լ
Յ ի ս ո ւ ս ի և մ ե յ լ ի մ , ե ս ք ո ւ ա ն .
ս լ ի տ ա ն ծ ա ռ ա դ ը լ ա լ ո վ ե ր բ ո ր
կ ր տ ե մ ն ա մ ո ր ա ն թ ի ւ հ ր ե շ տ ա կ .
ն ե ր ո ւ բ ի ւ ր ա ւ ո ր ս ո ւ ր բ ե ր ե ր .
կ ի ն կ ը լ ք ե զ կ ր փ ա ռ ա ւ ո ր ե ն , հ ա .
զ ա ր ա ւ ո ր կ ե ն դ ա ն ի ս ո ւ ր բ ե ր տ լ .
ե ր կ ր ի ս վ ը ր ա յ ք ո ւ ս ի ր ո վ դ վ ա ռ .
ա ճ ք ե զ ի կ ր ծ ա ռ ա յ ե ն , ա .
հ ա բ ո լ ո ր ս ր տ ա ն ց ք ո ւ գ թ ո ւ .
թ ե ա ն դ ո ւ ք ը կ վ յ ն ա մ ո ւ կ ր ի ը ն .
դ ր ե մ . ը ն դ ո ւ ն է զ ի ս ա լ ք ո ւ ս ի .
բ ե լ ի ո ւ հ ա ւ ա տ ա ր ի մ ծ ա ռ ա .
ն ե ր ո ւ գ կ ա ր դ ը . վ ա ռ է ի մ ս ի ր ա ս

ալ.քու անարտութեանդ սի-
 րովը . խելքս միաբա ըլլայ քեզ
 ինչպէս որ պէտք է նէ՝ սրբու-
 թեամբ պատուել, և ուրիշներն
 ալ քեզի ջերմեւանդ ըլլալու
 յորդորել: Բոլոր կենացս մէջ
 քու և քու միաձնիդ սուրբ ա-
 նունը սրտէսուբերնէս չիսկակ-
 սին, և մահուանս ատենը քո-
 րաւոր միջնորդութեամբդ ար-
 ժանի ըլլամ անարտութեամբ
 աւանդէլ հոգիու ք անորդ, և
 յաւխունական փառացդ մէջ
 քեզ տեսնալ ու փառաւորել.
 Ամէն:

261